

Imperiets marsch mot global katastrof

Imperiets marsch mot global katastrof

Vi har gått in i en fas av ren imperialism som drivs av Trumps gäng, som driver världen mot en katastrof.

Ingen tror att det piratliknande kriget mot Venezuela och kidnappningen av president Nicolas Maduro handlade om droger. Förra månaden benådade Trump den USA-vänlige före detta presidenten i Honduras, Juan Orlando Hernandez, trots hans 45-åriga fängelsedom för knarksmuggling.

Trump själv avfärdade alla försök att låtsas att detta handlar om demokrati genom att säga till den uppblåsta oppositionens Maria Corina Machado att det inte är hon som kommer att styra Venezuela, utan han. Hur det ska gå till återstår att se. För närvarande ser det ut som ett försök att tvinga den venezuelanska regeringen att acceptera en återinförd neokolonial underordning. Det skulle innebära ett upphävande av den bolivarianska revolutionen som leddes av Hugo Chávez. I början av detta århundrade inspirerade den till en radikal utveckling i hela Latinamerika och bortom.

Trump är tydlig med att det handlar om olja. Venezuela har världens största reserver; USA har betydligt mindre, men en enorm efterfrågan. Trump säger: ?Mycket stora amerikanska oljebolag kommer att gå in, spendera miljarder dollar, fixa den svårt skadade infrastrukturen?? (som förstörts av sanktionerna). Han glömde att tillägga: och utvinna enorma summor för amerikanska aktieägare, som före oljans nationalisering brukade få 12 procent av all produktion i Venezuela. Chevrons tidigare chef för verksamheten i Latinamerika har sagt att hans private equity-fond har identifierat venezuelanska tillgångar att ta över. Amerikanska företag är tydliga med att utländska investeringar är beroende av fogliga, auktoritära regeringar som är allierade med Washington.

Trump gav sin högerextrema allierade Javier Milei i Argentina ett finansiellt räddningspaket. En amerikansk frackingjätte är nu på väg in.

Detta är en del av en imperialistisk plan som lades fram i november förra året i USA:s nationella säkerhetsstrategi. Den erkänner slutet på den ?regelbaserade internationella ordningen? genom vilken USA med sitt system av allianser och ledarskap i globala institutioner hade utövat en minskande hegemoni.

Trumps svar är inte ett slut på krig, som vissa av hans Maga-anhängare trodde. Det är att återställa USA:s direkta dominans över Latinamerika, slå tillbaka den ?rosa vågen? av progressiva rörelser och därifrån hävda USA:s nakna makt i olika delar av världen. I strategidokumentet NSS står det: ?Efter år av försummelse kommer USA att återupprätta och genomdriva Monroedoktrinen för att återställa amerikansk överhöghet i västra halvklotet... Vi kommer att förvägra konkurrenter utanför vårt halvklot möjligheten att positionera styrkor eller andra hotfulla resurser, eller att äga eller kontrollera strategiskt viktiga tillgångar, i vårt halvklot.?

Centralt är att vända de växande ekonomiska relationerna mellan Latinamerika och Kina. Det är en intensifiering av strävan att stoppa Kinas uppgång och tvinga tillbaka landet till att vara en regional ekonomisk makt som verkar i en värld där USA kontrollerar viktiga knutpunkter. Vare sig det gäller handel, Panamakanalen där Trump hotade regeringen att avsluta kinesiska investeringar, eller strategiska resurser, såsom Venezuelas olja ? och Irans kolväten.

Under helgen hotade Trump inte bara Mexiko, Colombia och Kuba, vars regeringar vägrar att underordna sig USA. Han upprepade också sitt krav på kontroll över Grönland. Det är inte någon fantasi från en korrupt fastighetsmagnat i New York. Den amerikanska maktelitens överväganden om att förvärva Grönland ? antingen genom köp, som med Alaska, eller med våld ? går tillbaka till 1860-talet.

I en djävulsk dödsspiral innebär den globala uppvärmningen att gruvprospektering i Arktis blir mer genomförbar. Det pågår redan en

kamp om kontrollen. Den ställer USA mot Ryssland (så mycket för att Trump och Putin skulle vara eniga) och Kanada, vars suveränitet Trump ifrågasätter när han stöder den högerextrema delstatsregeringen i oljerika Alberta mot landets regering i Ottawa.

Det handlar inte bara om olja. Avgörande är strategiska mineraler, vars tillgång är en del av Trumps plan för Ukraina ? där Volodymyr Zelensky på lördagen hänsynslöst uppmanade Trump att göra mot Putin vad han har gjort mot Maduro, oavsett att det skulle leda till direkt krig mellan två kärnvapenmakter.

Den danska statsministern försökte, med EU:s stöd, låta tuff när det gällde Trumps provokation om Grönland. Men sa de inte till oss att det var Ryssland som försökte ta över stora delar av Europa och att det var därför vi behövde krigförande stater över hela kontinenten med alla vapen riktade mot öst?

Trots högljudda uttalanden om oberoende i försvar och ekonomi från USA agerar EU och Storbritannien som om den gamla västliga alliansen fortfarande gäller. Samma som tidigare, men med lite störningar från den transaktionsinriktade Trump, som vill att de ska spendera mer på vapen, köpa amerikanska vapen och ta itu med problemen i sin egen bakgård. Samtidigt får amerikanska företag bryta sig in och begränsningar rivs upp.

Den västliga ordningen är borta. Nu finns det en tydlig högerextrem, fascistisk inriktning i USA:s politik istället för de smickrande orden från Obamas liberalism. Det var ingen tröst för dem som bombades eller hade ett pris på sina huvuden. Det var Obama som höjde lösensumman för Maduro.

Men konsekvenserna av denna förändring är långtgående. Trumps gäng är öppna med att de främjar den fascistiska och djupt rasistiska högern. Som Milei i Argentina, Kast i Chile, Noboa i Ecuador, Bukele i El Salvador och andra.

På ett plan har detta alltid varit USA:s politik med tillhörande kupper och smutsiga krig. Bara i Centralamerika mellan 1975 och 1991 uppgick dödssiffran till nästan 300 000 i en befolkning på mindre än 30 miljoner.

Dagens latinamerikanska reaktion liknar mindre 1970-talets militärjuntor och mer den europeiska samtida högerextrema och fascistiska högern. Och i en stor förändring är det just detta som Washington nu främjar i Europa ? öppet i sin säkerhetsstrategi ? mot den döende liberala kontinenten som man vill öppna upp för amerikanskt kapital.

Vicepresident JD Vance är nyckelpersonen. Han är en protegé till den extremhögerorienterade tech-miljardären Peter Thiel, som slösar pengar från monetariseringen av våra data på tankesmedjor och företag som ägnar sig åt att återupprätta den biologiska rasism som animerade Tredje riket och apartheid i Sydafrika. USA:s statliga politik är nu infekterad av denna extrema reaktion som främjas av personer som Elon Musk, apartheidens nepotistiska barn. Och det förklarar vad som kan verka som Trumps irrationella besattheter. Trump är inte Hitler. Men även han är engagerad i ett ?ideologiskt utrotningskrig?. Denna gång mot resterna av den liberala ordningen, men ännu mer mot de framsteg som progressiva och vänsterrörelser har gjort.

Hans påståenden om ?vitt folkmord? i Sydafrika kan verka galna. Tills man tänker på att apartheids fall sörjs av vita supremacister och att Sydafrika har väckt talan om folkmord mot Israel vid Internationella domstolen.

Eller den smutsiga rasismen mot Somalia. USA och Israel försöker skapa ett territorium dit Tel Aviv har föreslagit att palestinierna ska flyttas. Lägg till att Somalia sedan ?Black Hawk Down? 1993 har varit platsen för flera amerikanska förödmjukelser och att Jemen blockerar Röda havet.

Trump är fixerad vid sin plats i historien. Man kan föreställa sig honom besatt av att vara den vita krigarhjälten som vände alla tidigare amerikanska bakslag: Venezuela, återförandet av maffian till Kuba, slutet på ett självständigt Sydafrika... Iran, där revolutionen 1979 var ett av de största slag som USA har lidit.

Ett monument i Teheran tillägnat Trump, i den pråliga stilen hos en återupprättad Pahlavi-dynasti, som ?Persiens befriare?. Galet, kanske. Men det är också det rasistiska tänkandet som ligger till grund för detta våldsamma försök att omorganisera världen med

USA från ?sitt? västra halvklot som kräver tribut och troféer globalt.

Konsekvenserna för vänstern och alla våra rörelser är djupgående. Vi står inför en ny militarism som inte bara innebär fler krig, utan också det som den polsk-tyska marxisten Rosa Luxemburg på tröskeln till första världskriget kallade ?beväpnad fred?. Mer resurser till vapenproduktion, som hon förklarade blir ett område för kapitalackumulation när andra investeringar minskar och arbetarnas konsumtion begränsas.

Utan AI-bubblan i USA är det i stort sett vad vi ser med stagnerande investeringar, sjunkande levnadsstandard och Tyskland som till exempel omvandlar stängda bilfabriker till vapenfabriker.

Luxemburg, hennes kamrat Karl Liebknecht och andra observerade att militarismen förvrängde alla aspekter av samhället. Främjandet av de mest chauvinistiska och rasistiska idéerna. Förhärskandet av våld och av den starka mannen under vapen. Med det, som Liebknecht förklarade i en serie föredrag för europeiska unga socialister, offrandet av ungdomar på krigets altare redan innan de går till fronten. Och då som nu, strävan att förvandla kvinnor till livmoder för en garnisonsnation, vars uppgift är att tillhandahålla kanonmat och bevara den etniska balansen inom statens territorium.

Den franska militärledningen säger att Frankrike måste vara berett att offra sina barn. Samma sak hörs i Starmer-ledda Storbritannien. Första stegen mot värnplikt tas i Merz-ledda Tyskland. Reaktionen pulserar ut från Trumps USA.

Imperialism, rasism, krig, växande auktoritarism, fascism, försämring av kvinnors ställning, utarmning av arbetarklassen... allt detta smälter samman i den barbariska nya militarismen.

Därför måste våra rörelser mot alla detta hitta nya samlingspunkter. Att den liberala masken har fallit gör det lättare att samla olika fronter ? även om var och en har sitt specifika fokus. Kommer Trumps USA att befria kvinnor eller skydda en förtryckt nationell minoritet?

Att ställa frågan är att svara på den.

Det starka motståndet mot kriget mot Venezuela sträcker sig långt bortom vänstern. Det förenar människor med olika politiska traditioner i ett gemensamt syfte och gemensamma handlingar. Det inkluderar många inom Labourpartiet och fackföreningsrörelsen som för ett decennium sedan verkade prioritera att motsätta sig anti-krigsrörelsen i Stop the War-koalitionen, inte att motarbeta olagliga krig.

Det finns en folklig reaktion på den fascistiska högerens tillväxt. Miljontals människor vill desperat förbättra sina liv hemma istället för att spränga människor i luften utomlands. Vi har goda skäl att vara övertygade om att vi kan förena våra stridslinjer.

Men vi har ännu starkare skäl att agera med största skyndsamhet.

Kevin Ovenden, Morning Star 260106 (ZT)

The mask is off: Trump's imperial drive and the race to global catastrophe

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en tjuga eller valfri summa till

123 589 0975 eller pg 40 54 11 -0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap

150 kr för pensionärer, arbetslösa och studerande) Samma swish som ovan.